

Bătrâne timp

Petruvio

Copil fiind
te ține timpu-n brațe
(catifelate ca brațele de mamă)
și chiar de obosește
și te coboară pe pământ
ți-ntinde mătăsos covor de iarbă
- să-i fie bine tălpii -
și-ți duce el povara
- să-i fie ușor minții -
primilor pași în viața
ce-ai căpătat-o
la nimenea cerând.

Adâncă-ți este bucuria,
pe umeri timpul te aburcă
și anotimpuri trec în goană
în joaca-ți de-a copilăria.
Puternic și frumos
flăcău ajuns-ai,
ca-n poveste,
te-arunci în viață
(o crezi tot joacă,
deși-i luptă)
și izbutești să-nvingi mereu
având în timp un bun tovarăș
chiar dacă, uneori, e greu.
Și anii trec,
iar timpu-mbătrânește;
începi să-i vii în ajutor
tovarășului ce se poticnește
din ce în ce mai rău,
rănit la un picior.

Iei timpu-n cârcă
să-l salvezi,
drumu-i arid,
povara-i grea,
ți-e sete, foame și-i pustiu
dar nu-l abandonezi,
deși ai vrea.

Bătrâne timp
m-am prins cu tine

POEZII ONLINE

și nu te pot lasă la greu...
Am să veghez cum pot mai bine
la căpătâiu-ți
până mor și eu.